

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8SŽ/2/2013
Identifikačné číslo spisu:	9013010008
Dátum vydania rozhodnutia:	20.02.2014
Meno a priezvisko:	CSc., JUDr. Eva Babiaková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:9013010008.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci navrhovateľky: MAC TV, s.r.o., Brečtanová 1, Bratislava, IČO: 00 618 322, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Bugala-Đurček, s.r.o., AK so sídlom Drotárska cesta 102, Bratislava 1, proti odporcovi: Rada pre vysielanie a retransmisii, Dobrovičova 8, Bratislava, o opravnom prostriedku navrhovateľky proti rozhodnutiu odporkyne zo dňa 4. decembra 2012, č. RP/081/2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporcu č. RP/081/2012 zo dňa 4. decembra 2012, p o t
v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Navrhovateľka j e p o v i n n á zaplatiť súdny poplatok za konanie vo výške 500 €, do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia na účet Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vedený v F.

Odôvodnenie

Navrhovateľka sa podaným opravným prostriedkom zo dňa 18. januára 2013, domáhala postupom podľa ustanovení § 250l a nasl. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) preskúmania zákonnosti rozhodnutia odporcu č. RP/081/2012 zo dňa 4. decembra 2012.

Odporca (ďalej aj Rada), ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 až 3 a § 5 ods. 1 písm. g/ zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách v znení účinnom ku dňu vydania napadnutého administratívneho rozhodnutia (ďalej len „zákon č. 308/2000 Z. z.“), rozhodnutím č. RP/081/2012 zo dňa 4. decembra 2012 (vydaným v správnom konaní č. 341-PLO/O-4387/2012) uložila navrhovateľke podľa § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z. z. sankciu - pokutu určenú podľa § 67 ods. 5 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z. z. vo výške 3319 € za porušenie povinnosti uvedenej v § 36 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z. tým, že na televíznej programovej službe TV JOJ Plus dňa 27. mája 2012 v čase od 17:00 hod. do 18:00 hod. odvysielala reklamné šoty a telenákupné šoty v časovom rozsahu o 55 sekúnd dlhšom ako 12 minút a v čase od 19:00 hod do 20:00

hod. odvysielala reklamné šoty a telenákové šoty o 27 sekúnd dlhšie ako 12 minút reklamu na koncert a krst nového albumu Lipa 68.

V odôvodnení rozhodnutia odporca uviedol, že podľa § 36 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z. vysielací čas vyhradený reklamným šotom v jednej celej hodine nesmie presiahnuť 20 % (12 min). Ako vyplýva z predmetného záznamu vysielania, ako aj z prepisu/popisu skutkového stavu, v časovom úseku od 17:00 do 18:00 boli odvysielané dva reklamné bloky v trvaní cca 5 minút a 33 sekúnd a cca 6 minút a 23 sekúnd a telenákový blok v trvaní cca 1 minúta. Reklamné šoty odvysielané v týchto blokoch boli v zmysle § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z. riadne oddelené, pričom zo samotného záznamu vysielania je zrejmé, že tieto šoty naplnili definíciu reklamy podľa § 32 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z. Uvedené potvrdila aj navrhovateľka. Ako ďalej vyplýva z predmetného záznamu vysielania, ako aj z prepisu/popisu skutkového stavu, v časovom úseku od 19:00 do 20:00 boli odvysielané dva reklamné bloky v trvaní cca 5 minút a 45 sekúnd a cca 6 minút a 13 sekúnd a komunikát propagujúci krst a koncert speváka U. C. C. XX v trvaní cca 29 sekúnd. Reklamné šoty odvysielané v týchto blokoch boli v zmysle § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z. riadne oddelené, pričom zo samotného záznamu vysielania je zrejmé, že tieto šoty naplnili definíciu reklamy podľa § 32 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z. Vzhľadom na predmet správneho konania teda bolo nevyhnutné analyzovať, či je alebo nie je daný komunikát reklamou podľa § 32 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z.

Odporca uviedol, že je zrejmé, že daný komunikát informoval o novom DVD speváka U. C. a jeho koncerte a krste tohto albumu pánom L. C. v hoteli River Park Kempinski, pričom spracovanie komunikátu však nie je možné označiť za výlučne informačné. V komunikáte boli použité subjektívne hodnotiace komentáre (džezová legenda U. C. s desaťčlennou kapelou...album pokrstí L. C....). Komunikát zároveň obsahoval miesto a čas koncertu, ako aj informáciu o tom, kde možno zakúpiť na predmetný koncert vstupenky a odkaz na webové sídlo, kde je možné získať viac informácií.

Dôležitý je spôsob prezentovania týchto informácií. V prípade, ak sú informácie spracované výlučne za účelom propagácie určitého tovaru alebo služby, nie je možné hovoriť o programe v zmysle § 3 písm. i/ zákona č. 308/2000 Z. z. Predmetný komunikát sprostredkoval recipientovi určité informácie o danom podujatí (o jeho tvorcach, mieste a čase konania), ale tieto informácie boli divákovi prezentované (v spojitosti s ostatnými vyjadreniami a v kontexte celkového spôsobu spracovania komunikátu) za účelom propagácie tohto podujatia. Skutočnosť, že komunikát plní aj propagačnú funkciu nie je a priori prekážkou, aby naplnil definíciu oznámenia vo verejnom záujme. Nevyhnutným definíčným znakom je však, aby bol daný komunikát „zameraný na šírenie osvetu“ napr. v oblasti kultúrneho dedičstva. Pojem „šírenie osvetu“ nie je v zákone č. 308/2000 Z. z. vymedzený. Aplikujúci správny orgán má teda výlučnú právomoc definovať tento tzv. „neurčitý pojem“ v rámci správnej úvahy. Po zvážení všetkých skutočností dospela Rada k záveru, že v prípade, ak má komunikát naplniť definíciu oznamu vo verejnom záujme, musí byť spracovaný takým spôsobom, že informačná zložka zjavne prevažuje nad propagačnou. Z obsahu komunikátu je zrejmé, že zvolené výrazové prostriedky namiesto obmedzovania propagačného pôsobenia komunikátu, jeho propagačný charakter zvýrazňovali. Takýto komunikát nie je v žiadnom prípade možné označiť za komunikát, ktorého zámerom je šíriť osvetu v oblasti kultúrneho dedičstva.

Fakt, že Rada skonštatovala, že takto spracovaný komunikát nie je oznamom vo verejnom záujme však v žiadnom prípade neznamena, že účastník konania nemá legálne možnosti, ktorými by mohol dobrovoľne a bezplatne propagovať umenie a kultúru. Účastník konania má jednoduchú možnosť spracovať komunikát takým spôsobom, aby v ňom jednoznačne prevažovala zložka informačná a bolo ho teda možné považovať za komunikát, ktorý šíri osvetu napr. v oblasti kultúrneho dedičstva.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti však Rada skonštatovala, že tento komunikát je reklamou podľa § 32 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z. a v zmysle § 36 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z. je potrebné započítať ho do celkového vysielacieho času vyhradeného reklame a telenákupu v jednej hodine.

Pri určovaní výšky sankcie odporkyňa vychádzala zo závažnosti správneho deliktu, rozsahu a dosahu

vysielania, miery zavinenia, následkov porušenia povinnosti, trvania správneho deliktu, spôsobu porušenia povinnosti a pokutu určila vo výške 3319 €.

Navrhovateľka vo svojom opravnom prostriedku namietala skutočnosť, že rozhodnutie odporkyne vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci a napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov. Poukázala na rozdiel medzi reklamou a oznámením. Prvá časť definície reklamy podľa § 32 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z. je na rozlíšenie nepoužiteľná, až odplatnosť oznámenia je prvým rozlišovacím kritériom, druhým kritériom by mala byť samotná forma uskutočnenia verejného oznámenia. Pri rozlíšení medzi právom na informácie realizovaným buď vecným alebo reklamným informovaním je teda dôležitý spôsob podania týchto informácií a použitie, resp. nepoužitie reklamných techník pri celkovom spracovaní. Dňa 27. mája 2012 v čase od 19:00:00 do 20:00:00 hodiny bol odvysielaný komunikát informujúci o koncerte a krste albumu speváka U. C. s názvom C. XXI, ktorý sa skladal z vizuálnej a verbálnej zložky, išlo o krátke ukážky z predmetného muzikálu, ktoré mali diváka upútať na toto slovenské dielo. Komunikát informačnou formou priniesol verbálne a vizuálne informácie o novom CD albume a koncerte U. C. spojeného s krstom albumu C. XX v hoteli Kempinski s možnosťou zakúpenia lístkov na recepcii hotela Kempinski alebo v sieti Ticketportal s odkazom na web hotela Kempinski v Bratislave, kde bolo možné získať viac informácií. Navrhovateľka má za to, že Rada nevykonala dôsledne komplexné hodnotenie komunikátu, dĺžku spotu, objekt komunikátu, dynamickosť komunikátu presvedčavý charakter komunikátu a porovnávanie komunikátu. Odvysielaním predmetného komunikátu išlo o informáciu o koncerte U. C., ktorý je pre jeho dlhoročné pôsobenie v oblasti jazzovej hudby možno považovať za kultúrne dedičstvo občanov tohto štátu a to s prihliadnutím na jeho celoživotné úspechy a jeho prínos pre jazzovú hudbu. V obsahu upútavky neprišlo k naplneniu žiadneho reklamného účelu v súlade so zákonom č. 308/2000 Z. z., neprišlo k naplneniu podstaty reklamy, vysielanie sa neuskutočnilo za žiadnu náhradu alebo protihodnotu akémukoľvek inému komerčnému subjektu.

Navrhovateľka uviedla, že ak má byť predmetný komunikát správnym orgánom označený ako reklama, musí správny orgán riadne preukázať, že preskúmaný komunikát kumulatívne naplnil všetky znaky reklamy tak, ako sú uvedené v § 32 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z. V rozhodnutí správneho orgánu musí byť uvedené, čo v obsahu predmetného komunikátu napĺňalo definíciu reklamy, z akých dôvodov to správny orgán považuje za naplňujúce definíciu reklamy a akým spôsobom predmetný komunikát naplnil reklamný účel. Podľa názoru navrhovateľky, rozhodnutie č. RP/081/2012 nedostatočne rozlíšilo právnu podstatu rozdielu medzi vlastnou propagáciou a reklamou, ako ju definuje zákon č. 308/2000 Z. z. a predmetným odvysielaným komunikátom zo dňa 27. mája 2012 neprišlo ku kumulatívne naplneniu všetkých podmienok, ktoré pre naplnenie podstaty reklamy a reklamného plnenia ustanovuje zákon č. 308/2000 Z. z. v § 32 ods. 1. Na záver poukázala na celý rad rozsudkov MS v Praze a NSS ČR.

Z uvedených dôvodov žiadala navrhovateľka rozhodnutie odporcu v celom rozsahu zrušiť a vrátiť mu vec na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnila náhradu trov konania, ktoré vyčísli dodatočne.

Odporca vo svojom písomnom vyjadrení k opravnému prostriedku navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporcu č. RP/081/2012 zo dňa 4. decembra 2012 potvrdil. V dôvodoch uviedol, že predmetný komunikát síce informoval o koncerte a krste albumu U. C. C. XX, avšak spracovanie komunikátu nie je v žiadnom prípade možné označiť za výlučne informačné. Naopak, propagačná zložka oznamu musí byť obmedzená na minimum. Je nepochybné, že predmetný komunikát obsahoval viacero aspektov, ktoré zvyrazňovali propagačný efekt daného komunikátu namiesto toho, aby jeho komerčné vyznenie limitovali a tým posilňovali jeho prípadný kultúrno-vzdelávací charakter. Podľa odporcu predmetné podujatie bolo komerčného charakteru a jeho účelom bola prezentácia a propagácia nového albumu, konkrétneho interpreta a preto nemohlo dosiahnuť charakter podujatia vo verejnom záujme.

Odporca v danej veci spoľahlivo zistil skutkový stav a dospel k záveru, že navrhovateľka porušila § 36 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z., svoje závery riadne zdôvodnil a výška uloženej pokuty zodpovedá zákonnému minimu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd vecne príslušný na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu na základe podaného opravného prostriedku preskúmal napadnuté rozhodnutie postupom podľa § 246 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 250l ods. 1 O.s.p. a § 64 ods. 6 zákona č. 308/2000 Z. z. a na pojednávaní súdu dňa 20. februára 2014 po preskúmaní dôvodov uvedených v opravnom prostriedku a po oboznámení sa s ústnymi vyjadreniami zástupcov účastníkov konania, ako aj s obsahom pripojeného administratívneho spisu č. 341-PLO/O-4387/2012, s obsahom rozhodnutia Rady č. RP/081/2012 zo dňa 4. decembra 2012, ako aj s obsahom obrazovo-zvukového záznamu dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné a preto rozhodnutie odporcu potvrdil (§ 250q ods. 2 O.s.p.).

Z podkladov súdneho spisu, vrátane administratívneho spisu odporcu je zrejmé, že v prejednávanej veci skutkový stav sporný nebol. Navrhovateľka v správnom konaní ani v konaní pred súdom nepoprela odvysielanie reklamných šotov a komunikátu o koncerte U. C., ani ich obsah a znenie.

Úlohou najvyššieho súdu v zmysle námietok navrhovateľky bolo posúdiť, či navrhovateľka odvysielaním predmetného komunikátu na koncert a krst albumu U. C. C. XX porušila zákonné ustanovenia špecifikované odporkyňou v rozhodnutí a či teda sankcia bola uložená v súlade so zákonom. Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal, či napadnuté rozhodnutie odporcu nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom, či jeho závery zodpovedajú zásadám logického myslenia a či podklady pre takýto úsudok boli zistené úplne a riadnym procesným postupom.

Z obsahu spisového materiálu, ktorý bol predložený súdu vyplýva, že v tejto veci bolo začaté správne konanie oznámením o začatí správneho konania č. 341-PLO/O-4387/2012 zo dňa 28. augusta 2012, ktoré bolo doručené advokátovi navrhovateľky dňa 12. septembra 2012. V administratívnom spise je pripojený obrazovo-zvukový záznam predmetného programu, vyjadrenie navrhovateľky k správne konaniu zo dňa 3. decembra 2012, ktoré bolo Rade doručené dňa 5. decembra 2012, a napadnuté rozhodnutie Rady.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

V prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov, postupuje súd podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. (§ 250l ods. 1 O.s.p.). Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250q ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 250l ods. 2 O.s.p. pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Úlohou senátu najvyššieho súdu v posudzovanej veci bolo postupom podľa ustanovení tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmať zákonnosť postupu a napadnutého rozhodnutia odporkyne, ktorým rozhodla, že navrhovateľka porušila povinnosť ustanovenú v § 36 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z. tým, že dňa 27. mája 2012 že na televíznej programovej službe TV JOJ Plus v čase od 17:00 hod. do 18:00 hod. odvysielala reklamné šoty a telenákové šoty v časovom rozsahu o 55 sekúnd dlhšom ako 12 minút a v čase od 19:00 hod do 20:00 hod. odvysielala reklamné šoty a telenákové šoty o 27 sekúnd dlhšom ako 12 minút reklamu na koncert a krst nového albumu C. XX, za čo jej odporca uložil pokutu podľa ustanovenia § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z. z. v spojení s § 67 ods. 5 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z. z. vo výške 3319 €.

Podľa § 36 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z. vysielací čas vyhradený reklamným šotom a telenákovým šotom počas jednej celej hodiny nesmie presiahnuť 20% (12 min). Vysielací čas vyhradený reklame v čase od 19.00 h. do 22.00 h. nesmie presiahnuť u vysielateľa na základe zákona osem minút počas jednej celej hodiny.

Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z. reklama na účely tohto zákona je akékoľvek verejné oznámenie vysielané za odplatu alebo inú podobnú protihodnotu vrátane vlastnej propagácie, ktorého zámerom je podporiť predaj, nákup alebo nájom tovaru alebo služieb vrátane nehnuteľností, práv a záväzkov alebo dosiahnuť iný účinok sledovaný objednávatelom reklamy alebo vysielateľom.

Podľa § 37a ods. 4 zákona č. 308/2000 Z. z. oznam vo verejnom záujme na účely tohto zákona je krátky oznam nepolitického subjektu zameraný na šírenie osvedy, najmä v oblasti zvyšovania právneho vedomia, bezpečnosti na cestách alebo ochrany spotrebiteľa, zdravia, prírody, životného prostredia, či kultúrneho dedičstva.

Podľa § 37a ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z. vlastná propagácia na účely tohto zákona je činnosť vysielateľa určená na získanie a udržanie pozornosti verejnosti na vlastné vysielanie, programy, tovary alebo služby, priamo spojené s vysielaním a programami; za vlastnú propagáciu sa nepovažuje oznámenie vysielateľa, ktorým informuje verejnosť o vlastnom programe.

Podľa § 64 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z. za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi Rada ukladá tieto sankcie:

- a) upozornenie na porušenie zákona,
- b) odvysielanie oznamu o porušení zákona,
- c) pozastavenie vysielania alebo poskytovania programu alebo jeho časti,
- d) pokutu,
- e) odňatie licencie za závažné porušenie povinnosti.

Podľa § 67 ods. 5 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z. z. Rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby okrem vysielateľa prostredníctvom internetu od 3319 € do 165 969 € a vysielateľovi rozhlasovej programovej služby od 497 € do 49 790 €, ak porušil podmienky na vysielanie mediálnej komerčnej komunikácie vrátane reklamy a telenákupu.

Podľa § 71 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z. na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem ustanovení § 23 v časti nesprístupnenia zápisníc o hlasovaní a § 49, 53, 54, 56 až 68 zákona o správnom konaní.

V predmetnom konaní je potrebné uviesť, že už porušenie ust. § 36 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z. tým, že dňa 27. mája 2012, že navrhovateľka na televíznej programovej službe TV JOJ Plus v čase od 17:00 hod. do 18:00 hod. odvysielala reklamné šoty a telenákupné šoty v časovom rozsahu o 55 sekúnd dlhšom ako 12 minút ukládalo odporcovi povinnosť, aby navrhovateľke uložil pokutu podľa ustanovenia § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z. z. v spojení s § 67 ods. 5 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z. z. vo výške 3319 € (t.j. v minimálne zákonom stanovenej výške).

Na právne posúdenie toho, aký má predmetný odvysielaný komunikát koncert a krst album U. C. C. XX charakter z hľadiska zákona č. 308/2000 Z. z. je rozhodujúce jeho spracovanie, ktoré bolo odvysielané a rovnako skutočnosť, či v predmetnom komunikáte prevládala propagačná alebo informačná zložka.

Na to, aby bolo možné daný komunikát považovať za vysielanie vo verejnom záujme, musí byť jeho spracovanie v súlade s § 37a ods. 4 zákona č. 308/2000 Z. z., zamerané na šírenie osvedy, teda primárnym účelom má byť informovanie diváka o určitých udalostiach alebo aktivitách s dôrazom na kultúrno-vzdelávací charakter oznamu. Propagačná zložka odvysielaného komunikátu, aby mohol byť považovaný za vysielanie vo verejnom záujme, by mala byť obmedzená na minimum. Tvrdenie navrhovateľky o tom, že odvysielaním predmetného komunikátu išlo o vysielanie vo verejnom záujme a o podporu kultúrneho dedičstva občanov Slovenskej republiky vo verejnom záujme, musí byť podľa názoru senátu najvyššieho súdu preukázané samotným spracovaním komunikátu, čo však v tomto prípade absentovalo. Preto predmetný komunikát nebolo možné, ako správne Rada konštatovala v napadnutom rozhodnutí, z hľadiska jeho obsahu, považovať za oznam odvysielaný vo verejnom záujme, keďže jeho obsah netvoril kultúrno-informačný oznam vzťahujúci sa na oblasť týkajúcu sa kultúrneho dedičstva, práve naopak išlo o reklamu propagujúcu jeden koncert a krst albumu speváka U. C. C. XX.

Senát najvyššieho súdu dospel k rovnakým záverom ako odporkyňa, že predmetný komunikát napĺňa právnu kvalifikáciu reklamy podľa § 32 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z. a bolo ho nutné započítať medzi reklamné šoty odvysielané dňa 27. mája 2012 v čase od 19:00 hod. do 20:00 hod. na televíznej programovej službe TV JOJ Plus. Reklamné šoty boli v tomto čase odvysielané v trvaní 12 minút 27 sekúnd, čím navrhovateľka porušila ustanovenie § 36 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z. Za odvysielanie reklamy môže byť poskytnutá nielen finančná odmena, ale aj iná podobná protihodnota. Takáto protihodnota môže mať rôzne formy, dohodu o mediálnom partnerstve nevynímajúc.

Odporca ako príslušný správny orgán v dostatočnej miere zistil skutkový stav veci, na ktorý správne aplikoval relevantné ustanovenie zákona. Rozhodnutie má všetky náležitosti ustanovené v § 47 zákona č. 71/1967 Zb., nevykazuje formálne ani logické nedostatky, je riadne odôvodnené a vychádza zo skutkového stavu zisteného v zmysle ustanovení zákona č. 71/1967 Zb. Uložená sankcia-pokuta bola v rozhodnutí odporcu zdôvodnená zákonným spôsobom a na zákonom stanovenej najnižšej hranici.

Keďže v rozsahu navrhovateľkou vymedzených dôvodov nebolo zistené pochybenie pri aplikovaní relevantných zákonných ustanovení, najvyšší súd s poukazom na vyššie uvedené, napadnuté rozhodnutie Rady č. RP/081/2012 zo dňa 4. decembra 2012 podľa § 250q ods. 2 O.s.p. ako zákonné potvrdil.

Podľa položky 10 písm. g/ sadzobníka súdnych poplatkov tvoriaceho prílohu zákona o súdnych poplatkoch účinného od 1. októbra 2012 za konanie o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu správneho orgánu vo veciach regulácie v oblasti vysielania, retransmisie a poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb, (§ 17 ods. 7, § 49 ods. 8, § 51 ods. 8, § 52 ods. 6, § 54 ods. 4, § 58 ods. 3, § 60 ods. 6 a 7, § 61 ods. 4, § 63 ods. 3, § 64 ods. 6, § 68 ods. 8 zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov) ak rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky je 500 €.

O uložení povinnosti navrhovateľke zaplatiť súdny poplatok vo výške 500 € rozhodol najvyšší súd podľa § 2 ods. 4 veta druhá a § 5 ods. 1 písm. a/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov a položky č. 10 písm. g/ Sadzobníka súdnych poplatkov ako prílohy k uvedenému zákonu. Účet súdu je v F. vedený pod č. XXX XXX XXXX/XXXX.

O náhrade trov konania najvyšší súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že navrhovateľke náhradu trov konania nepriznal, keďže v konaní nemala úspech.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.